cendente de mōte ⁊ cū eis familiarit̄ loquētem· etiā eūdo ꝑ viā· Et qūo ille ſimpliciū cetus ꝯgregatim ſeq̄tur eū· nō curioſe ordinati ꝫ ſicut pulli poſt gal linā· et ql̄ibet vt melius audiat magis eidē nititur appropinquare· et qūo turbe affectuoſe ei occurrūt et infirmos ſuos ſibi ſanandos offerunt·

Dominus de monte deſcendēs leꝓſum curauit·

De mōte ergo dn̄s dn̄dens p̄mo ſanauit leꝓ ſum tactu· nō ſolū ꝓpt̄ occultū rei myſteriū· ſed vt nob̄ formā humilitatis p̄beret· ne q̄s homi nē ꝓ quacūq3 corporis maculatōne ſpernēt vel ab horreret· ⁊ vt ſe nō eſſe ſub lege (q̄ leꝓſum tāgere ꝓhibuerat) ꝫ potius dn̄m legis oñderet ⁊ etiā gra tiā euangelij ſup̄ legē eſſe doceret· Ingreſſus autē caphnaū ꝑuū cēturionis abſens curauit· ad quē etiā nō rogatus ex humilitate ire parat⁹ fuit· Ad filiū aūt r̄guli (de quo habes infra) rogatus q̄ſi pō pā refugiēs ire noluit· In q̊ increpat̄ ſupbia noſ tra· qui pſonas acceptādo in hominib⁹ nō naturā ⁊ dei imaginē ꝫ honoēs ⁊ diuitias veneramur· In eadē cītate diūtens ī domū ſymonis petri· ſocꝝ ei⁹ a febrib⁹ curauit· Ita vt ei ⁊ diſcipulis ei⁹ in ꝯtinē ti miniſtrauerit· Cū autē iret dn̄s verſus cītatem naym obuiauit ante portā multitudini hominum portantiū quēdam iuuenē filium vidue mortuū ad ſepulchꝝ· quem ipē pietate motus ibidē ſuſcitauit

g x

Poꝛro ſcribam volentem eū ſequi vt ſigna facere
diſceret ad lucrum et vanam gloꝛiam repulit·di
cens ei·Vulpes foueas habent et volucres celi ni-
dos· filius autē hominis nō habet vbi caput recli
net·Aliū autē abſqꝫ dilatōne ſeq̄ eū iubens nec pa
trē ſepeliē ꝑmiſit·Et aſcēdēs ī nauiculā cū diſcipu
lis ſuis ad trāſeūdū lacū genazareth poſuit ſe ad
doꝛmiēdū·Ipē ei mltū vigilabat de nocte in oꝛōibꝫ
multūqꝫ de die ī p̄dicatōibꝰ laboꝛabat·Cūqꝫ doꝛmi
ret oꝛta tēpeſtate diſcipuli ꝑiclitātī timētes excita
uerūt eū·Qui ſurgēs īcrepauit eos de modica fide
et īꝑauit ventis et mari ſeuientibꝰ· et ſic ceſſauit
tēpeſtas·Et ideo quādo tribulamur ⁊ temptamur
debemus eſſe in fide cōſtantes et nihil heſitare·qꝛ li
cet nobis nos et facta nrā dn̄s doꝛmire videatur·
Ipſe tamē diligentiſſimus vigilat ſuper cuſtodia
nrā·In terra autē genezarenoꝝ transuectꝰ ibi du
os obſeſſos a legione demonū curauit·q̄ ſcilicet de
mones (vt ab hominibꝰ eiecti ſunt) eis ſaltē in re
bꝰ ſuis nocē voluerūt·et ob hoc poꝛcoꝝ gregē inua
dētes duo milia ſubmerſerūt·qd ꝑmiſit dn̄s n̄ vt eo
rū ipie volūtati cedēt· ſꝫ vt ipa ītfcāo poꝛcoꝝ eēt oc
caſio ſalutis hoim·Huiuſmodi ei occaſione paſto
res fugerūt·et hoibꝰ ī vrbe nūciauerūt·Itē vt oſ
dēt ꝙ dignioꝛ ſit hō beſtijs·cū ꝓpt ſalutē duoꝛum
hoim ꝑmiſit perire duo milia poꝛcoꝛū·Et etiā ꝓpter

mysteriū· qꝛ nisi qͦs more porcoꝝ vixerīt· dyabolꝰ
ī eo nō accipit ptātem· Reūsus āt capharnaū cura
uit ī domo paliticū āte se ꝑ tegulas submissum· et
ꝓmo qͥdem ēmittēs peccata q̄ fuerāt morbi causa
qꝛ causa cessante effectꝰ cessare debet· Trāsiens āt
per samarie regionē(cū venisset in agꝝ sychē) suꝑ
puteū iacob ex itinē fatigatus sedit· ibiqꝫ samari·
tanā ac per eā plures ceteros samaritanos cōuītit
Cōspice hic dn̄m quō fatigatus plane incedit· ⁊ tā
dē ad quiescēdum suꝑ puteū se posuit· Sepe fati-
gatus ē ⁊ tota vita sua laboriosa fuit· Itē quō intē
tus erat studio spūali· qꝛ noluit comedē anteq̄ illis
de ciuitate p̄dicaret· ꝑus operari volens ea q̄ spūs e
rāt q̄ ea q̄ erāt corꝑis· quātūcūqꝫ eē tūc īdigēt Vn̄
discipulis eū(vt comederet) inuitātibꝰ dixit· Ego
cibū habeo mādūcare quē vos nescitis · meus cibꝰ
ē vt faciā volūtatē eius q̄ misit me· De hac volūta
te cyꝑanus suꝑ oratōnez dominicā sic dicit· Volū
tas dei ē(quā xp̄s fecit ⁊ docuit) hūilitas in cōuersa-
tōe· stabilitas ī fide· modestia ī v̄bis · in fācis iustici-
a· in opibꝰ mīa· in moribꝰ disciplina· Iniuriā face
nō nosse· ⁊ factā posse tolerare· cū fratribꝰ pacē te
nē· dn̄m toto corde diligē· amare in illo q̄ pat ē· ti-
mere q̄ deꝰ est· cristo omnino nihil ꝓponere· quia nec
nobis quicq̄ ille ꝓposuit · caritati eius inseparabili
ter adherere· cruci eius fortiter ac fidēter assistere·

Quãdo de eiꝰ nomine et honoꝛe certamẽ eſt · exhi
bere in ſermone cõſtantiã qua ꝯfitemur · in queſtio
ne fiduciam qua cõgredimur · in morte patientiam
qua coronamur · Hoc ē coheredem criſti velle eſſe ·
hoc ē ꝓceptum criſti facere · hoc ē volũtatem patris
implere · Itẽ quõ fatigatus ⁊ famelicus ſedet in ter
ra · et reficitur ſicut aliqs paup̱ de ꝑpulo · Non cre
das ꝙ ſola hac vice ſic in terra comederit humilis
dñs ac paup̱tatis amatoꝛ · ſꝫ ſepe cũ ibat ꝑ mũdum
comedebat extra ciuitatẽ ad aliquẽ riuũ vel fontẽ ·
quãtumcunqꝫ fatigatus vel afflictus foẽt nõ habe
bat cara exq̃ſita cibaria · nõ vaſa diuſa vel curio
ſa · ñ delicata vina · ſꝫ bibebat aquã purã de ipõ fon
te vel riuo q̃ vineas fecundabat ⁊ panẽ tanq̃ pau
per humilit̃ ſedẽs in terra comedebat · totius mũdi
creatoꝛ q̃ dat eſcam omni carni · Compatẽ ſibi q̃a
vides eũ ſic humiliatũ ⁊ ſuſtẽtatione cibi coꝛpalis
indigẽtem · ⁊ comedentẽ ſicut ceteri de ppl̃o · In gali
leam vero dñs rediens filiũ reguli verbo abſens
ſanauit · Et in domo leui ſedens ad conuiuiũ cõtra
q̃relas phariſeoꝝ et ſeipm̃ de hoc ꝙ peccatores re
cip̱et ⁊ diſcipulos de hoc ꝙ nõ ieiunabant excuſa
uit · Iteꝝ pati principis filiam moꝛtuã ſuſcitauit ·
ad quã dũ iret · emoꝛoiſſam (q̃ dicit̃ fuiſſe martha
ſoroꝛ magdalene) ad tactũ fimbrie ſanauit · Hic
habes qͦddam valde notabile ad humilitatis cuſto

diam ficut btūs Bernardus hic modo introducit
Quilibet dn̄o pfcē ſeruiēs poteſt appellari fimbria
quaſi vltima ps veſtimēti dm̄ ꝓpter ſuā humilem
reputacōnē. Qui ergo ad tantū ſtatū ꝑuenerit. ꝙ
ſciat ſe a dn̄o exaudiri in liberādis infirmis vel a
lijs miraculis nō extollat̄ propterea. quia non ipē
ſed dominus fecit. ꝙuis ei hic martha tangēt fim
briā ad cuius tactū ſe liberari cōfidebat. ⁊ ſic conti
git nō tamē a fimbria ſed a dn̄o virtus liberatiōis
exiuit. Et ꝓpterea ipē dixit. ſenſi de me v̓tutē exi
uiſſe. Nota ergo hoc tene. et nihil boni tibi in ꝓpe
tuū attribuas. quia totū ē a dn̄o. Duos ꝗqꝫ cecos
dominus illuminauit et demoniacū cecū ſurdū ⁊ mu
tū ſanauit. ſeqꝫ nō i ptāte beelzebub hoc facere oſ
tendit. Poſt hec inuitatus ad prādium ī domo
pharisei diſcubuit humiliter et cū gratiaꝝ actiōe
cū inuitabat̄ recipiebat ꝓ loco ⁊ tēpore. tamē ex ze
lo animarū. vt cōuerſando cum eis ad amorem ſui
eos attraheret cum amore paupertatis. quia de
mūdi hꝰ ſbſtātia ꝓ ſe ⁊ ſuis nl ſūpſerat. Audiens
aūt hoc magdalena q̄ eū iā forte predicātē audie
rat tacta dolorē cordis intūſecꝰ pro peccatis ſuis ⁊
amoris eiꝰ igne ſuccēſa ꝑrexit ad locū ꝯuiuij. q̄ fa
cie idiata ac ocul̄ i t̄rā demiſſis an̄ ꝯuiuas tn̄ſiēs.
n̄ ꝗeuit donec ꝑueneit ad ipm̄ ⁊ tūc ilico ad pedes e
ius ꝓſtrata ⁊ ꝑcūbēs vultu ſr̄ ipſos pedes cū ḡdā

cõfidentia· q̄ iam interne et sup oĩa eũ diligebat· ce-
pit fortiter fletib⁹ ⁊ singultib⁹ abundare· ac lacri
mis largiter decurrẽtibus pedes dñi balneare et
lauaẽ· Tandẽ a fletu ceſſãs capillis suis abſterſit
et amore creſcẽte oſculabatꝰ eoſdem amãter et ſepe
Et (q̄ ꝑꝑt itinera ſq̃lidi erãt) eos et vngebat vn
gẽto ṗcioſo Cõſpice ergo bene ipãm ⁊ deuotõnem
eius · ⁊ sup his moroſe mediteris · q̄ factũ hoc ſolẽ
ne fuit valde· Cõſpice etiã dñm ihm q̃ꝫ benigne suſ
cipit eã et q̃ꝫ patienter ſuſtinet quicq̃d facit· ceſſat
⁊ quieſcit a comedendo donec negocium ꝯpleatur·
ceſſant ⁊ conuiue· et oẽs sup hac nouitate mirantꝰ
Et volens dñs monſtrare q̄ oĩa in dilectiõe cõſum
mantur· dixit· Dimittũtur ei peccata multa qm̃
dilexit multũ· ⁊ ad eã dixit Vade i pace· O verbũ
delectabile ⁊ suaue q̃ꝫ libenter id magdalena audi
uit ⁊ q̃ꝫ iocunde receſſit ⁊ pfecte ad deũ cõuerſa· De
inde honeſte ⁊ ſancte vixit· ac dño et mr̃i eius pſe
uerãter adheſit· Hic apte habes q̄ caritas int deũ
et pcc̃õrẽ pacẽ reformat· Vñ hic beat⁹ petr⁹ dicit q̄
caritas opit multitudinẽ pccõꝝ· ſine q̃ ꝑfecto impoſſi
bile ẽ placẽ deo· cũ qua ſine dubio placet quicũqꝫ·

De cibo iohannis et eius laude ac morte·

IOhannes autẽ baptiſta vinct⁹ (cũ audiſſet
miracula q̃ faciebat xp̄s) dubitãtes diſciplos
miſit ad eũ interrogandũ· an ipſe eſſet xp̄s· Nõ eñ